

Empar Ferrer i Lluís Fornés

«Thànatos my love»: el discret encant de la mort

«Aquest Thànatos Gran Reserva és deliciós, ¿no et sembla?»

Empar Ferrer era la infanta Tellina, la filla del rei Tabalada-Rafa Gassent, estava enamorada del rei Matarot-Monleon, que acabava finalment per agafar-li la rata de la seua cambra; tenia una «ama» molt alliberada, donya Piula-Merxe Banyuls, i una cort formada entre altres per Tofiu-Salvador Jáfer, el comte Torral-Josep Lozano, Rafa Ferrando, «the go-between», Enric Benavent, etc; l'acció s'esdevenia en una cort imaginada i descrita per un frare desvergonyit i valencià, famós per haver fet un «Tractat del pet», el Pare Mulet, i posada en escena per Rafa Gallart, al teatre del Micalet, pel novembre de l'any zero de 1975.

I, enmig del «Xocolateatre» (una altra volta Rafa Gallart) eixia un xicot de Pedreguer, que havia aconseguit unir les maneres musicals de Raimon i Manolo Escobar en el seu discurs artístic (com a exemple precedent hi havia el cas d'un Serrat, sintenitzant Conchita Piquer i Charles Aznavour) i cantava entre altres coses que tenia un mànec de tres pams

i mig; jo no ho sé, si això fou la clau que obrí tots els panys sentimentals de l'Empar Ferrer, però, com en els millors contes, la funció va acabar en boda real entre l'ex-infanta Tellina i el cantant de la Marina.

Ella continuaria fent teatre amb la plana major dels directors valencians (i no valencians) i ell cantava en un país, que encara estàvem-fem i farem, cançons de lluita, aplec i dolçaina, senyeres al vent, quatre barres al balcó i el Saler per al Poble (i els mosquits), Albinyana en pla Mercuri amunt i avall en el *pullman* de la pre-autonomia i l'article 151, i la Xampany es subtitulava com «Xampany del País Valencià».

Un dia sorprengué amics i coneguts, interpretant un dels gendres del Rei Lear, enmig d'una cort austro-hongaresa, reciclat com actor «shakesperià» i viatjà a Madrid de la mà de Miguel Narros.

De tu a tu fou el seu següent pas dramàtic i l'inici de la seua col·laboració professional amb la seua dona, Empar Ferrer, d'ara endavant seguint l'exemple d'altres parelles artístiques (Burton/Taylor; Gemma

Cuervo i Fernando Guillen; Antonio Amaya i Rafael Conde el Titi...), Lluís el Sifoner i Empar Ferrer entraven en el món de l'espectacle com a parella real i artística, intercanviant-se els seus *rols* respectius; d'ací a la formació de la Companyia de Comèdies Ferrer & Sifoner podria haver-hi tan sols una qüestió de temps...

El Cafè Claca fou el lloc elegit per a la seua presentació pública, amb un espectacle fet en la tradició del cabaret literari (amb textos de Ionesco, Josep Vicent Marqués, Maruja Torres, cançons d'Anne Sylvestre, Josep Lozano, *remake* del *Canastos* de Luis Mariano i la Gloria Lasso, entre d'altres). L'experiència fou positiva, dins les pròpies limitacions.

Havia quedat amb Empar Ferrer i Lluís el Sifoner, per xerrar una mica del seu nou espectacle *Thànatos My Love* (que, a mi, em recorda el nom d'alguna discoteca dels anys setanta), i, la veritat, la cosa és més seriosa i més literària; es tracta, en realitat, d'un espectacle format per tres peces curtes, pertanyents al teatre d'avant-

guarda europeu, una obertura de Rene de Obaldia (autor que muntaria en el primer café-teatre valencià Rafa Gallart) i les dues restants, que donen el títol a l'espectacle, de Louis Renofis. Acostumats com estem als Shakespearis i Escalantes, aquests dos autors em semblaven «fora d'òrbita» (per no ser, no apareixen ni en la *GEC*); l'adaptació al català ha anat a càrrec de Lluís, el qual va compondre inicialment algunes cançons de cara a l'espectacle, i optà, finalment, per suprimir-les, deixant l'espectacle a pèl, sense suport musical.

El local on assagen és un immens *loft*, situat al districte vuitè, del grup Teatre a Banda; per culpa del tercer canal de la televisió valenciana, «Valvipri Mon Amour», arribe amb un cert retard; dues senyores viudes recorden el difunt Víctor, l'una, Empar Ferrer, i, l'altra, hauria de ser alguna estrella invitada, el seu nom no m'apareixia per cap part del *casting*. Una volta assegut, la viuda incògnita es va destapar: Lluís el Sifoner, en el seu primer «transvestit» artístic (més prop de *Mi Querida señorita* que de Bibi Andersen). Amb el bigot sa-

«Empar Ferrer, a punt de berenar-se el seu psiquiatre, Lluís el Sifoner»

crificat, Lluís em transportava al record de la meua tia Consuelín, que es va quedar viuda.

Els trobe molt il·lusio-

nats, malgrat la histèria clàssica dels últims dies, que sempre resulten mortals, i, la veritat, deuen acabar ben cansats. Més

d'hora i mitja, sense descans (Lluís per moments sembla un deixeble de Joaquín Blumen) passant de registres molt diferents; de

la peça descaradament surrealista a la comèdia a l'anglesa, fins a la paròdia psiquiàtrica, amb una Empar Ferrer eixida d'algun programa de *l'Edat de Oro* (aquesta peça darrera formaria un cert escàndol en la seua estrena a Bellguard), encara que ells no s'ho acaben d'explicar, ara precisament que estan a punt de passar *El último Tango* per la televisió...

En aquest muntatge han comptat amb la col·laboració de Manuel Zuriaga i Josep Simon, en l'escenografia, i, en la direcció, amb Vicent Genovés.

Bé, ja ho saben, encara que les dates no siguen les més ideals, del 29 de maig al 9 de juny, tenim l'oportunitat de veure aquest *Thànatos My Love*, que, com el nom indica, ens acosta «al discret encant de la mort».

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Dijous, 30 de maig de 1985

Festa a la Universitat

8 vesprada. al Paraninf
Carrer de la Nau. 2

JOAN AMERIC
CANEM

Ho organitza: Vice-rectorat d'Extensió
Universitària i Normalització Lingüística
Comissió Gestora d'Estudiants

11 nit.

a la Plaça del Patriarca
PACO MUNOZ
SARAVAH (Jazz Fusion)
PATXINGER Z

Hi col·labora: Excm. Ajuntament de València